

Stefka István: Indiánok 2.

2014 július 09. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

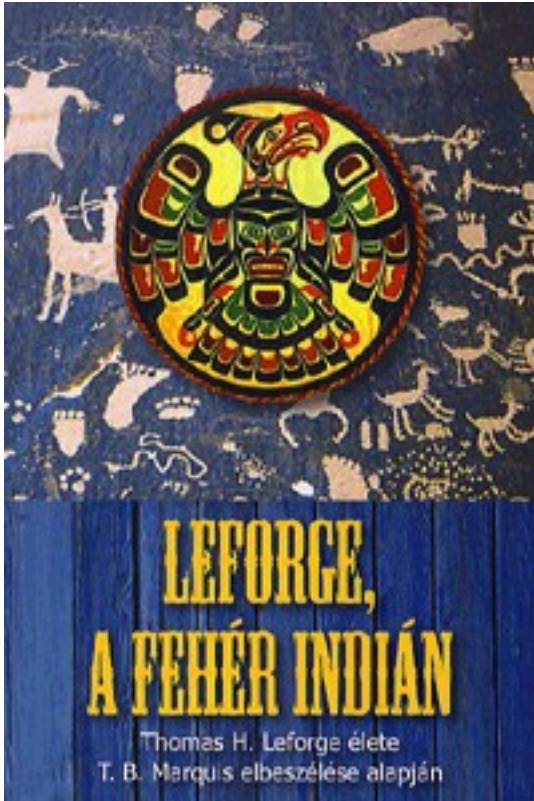
Még nincs értékelve

Mérték

Az észak-amerikai varjú indiánok a fehérek el?renyomulása ellenére megtartották ?si szokásaikat.

Azok a fehérek, akik viszont indián lányt vettek feleségül, el?bb-utóbb rézb?rként akartak élni. S nem véletlenül.

A francia származású Thomas H. Leforge varjú indián feleségén, Cherryn keresztül ismerte meg, hogy a varjúk küzdelmei a sápadtarcúak ellen nem pusztán a szerzésre irányultak az 1870-es években, jóval inkább a fennmaradásról, a becsületről, a rezervátumellenességről és az emberi méltóságról szóltak. S az emberi méltóság megtartása minden nemzet életében örök érték. Az a nemzet, amelyik ezt elveszíti, az nehezen áll újra talpra. Hozzá tartozik még valami: az ütésállóság. Az is lényeges. A varjú és a sziú indiánok beavatási szertartásához tartozott gyerekkorban – s csak így lehettek híres harcos, hadifőnökké –, hogy ki mennyire bírta a testére bottal mért ütések, csapások. Az ütések mennyisége a dicső tettek egyike volt. A síksági indiánok hagyományai szerint ez azt jelentette: megérinteni az ellenséget. Az érintés jelentheti súlyos sebesülés okozását és a halálos kimenetelű végeredményt. Amit aztán az ellenség elleni harcokban az indiánok bátorságukkal bizonyítottak.

Kaptunk mi is ütések, csapásokat, nem is keveset. A magyar nép méltóságát, gerincét történelme során többször meg akarták törni, többször akarták a nemzetet hosszú időre szögesdróttal rezervátumba zárni. Olyan rezervátumba – ellentétben az indiánok rezervátumával, amely egyfajta védelmet is jelentett a fehérekkel, a modernizációval szemben –, ahol az emberekkel azt csináltak, amit akartak. A kommunisták, a baloldal erre irányuló első nagy rohama a negyvenes évek végén, az ötvenesek elején, a Rákosi-korszakban indult. Az 1956-os forradalom-és szabadságharc azonban egyszer és mindenkorra bebizonyította, hogy a magyarokat nem lehet megtörni. A mindent felülmuló terror, diktatúra – gyilkosságok, kínzások, börtönök, jogfosztások, törvénytelen ségek- ellenére a magyar parasztság, értelmiség, munkásság, egyáltalán, az egész társadalom emberi tartását, méltóságát nem tudták megroppantani. Sőt a magyarság nemcsak ütésálló volt, hanem vissza is tudott ütni a világ legnagyobb szárazföldi hadseregének, a szovjetnek. Aztán volt még egy próbálkozása Kádár Jánosnak és kommunistáinak a forradalom vérbe fojtásával, a kíméletlen terrorral, bosszúállással, amely végül is, a felesleges véraldozat ellenére, szintén kudarcot vallott. Évtizedekig tartó propagandájuk, történelemhamisításuk, a nemzet- s identitástudat kiirtására tett kísérletük a többségnél célt tévesztett. Előként döntöttük be a kommunista rendszert a többi között azzal, hogy lebontottuk a vasfüggönyt, megnyitottuk a határainkat, és a zárt, embertelen „rezervátumba” ismét fényt, szabadságot engedtünk be. Tehát nemcsak indiánregények íróinak kitalációja, hogy a nagy észak-amerikai indiánháborúk idején, jó néhány fehér, látva az indiánok nemességét, maga is benszülött szeretett volna lenni. Az emberi tartás vonzó. Érdekes módon több Magyarországon él? külföldi magyarrá akart válni. És magyar is lett. Magyarországnak, a magyaroknak is volt, van vonzerejük. Néha mi vagyunk Európa indiánjai. Ha hagyjuk! Kapcsolatrendszerünket, elfogadottságunkat alapvetően meghatározza, hogy se rokonunk, se ismerősünk... Nem véletlen, hogy függetlenségünket, szabadságunkat mindenáron meg akarjuk védeni. A rendszerváltás után tömegesen jöttek hollandok, svájciak, németek a magyar Alföldre, a pusztába letelepedni. Házukra a saját zászlajukat és a mi nemzeti színű zászlónkat tűzték ki. Keresték a magyar virtust, életmódot, hogy

itt gazdálkodjanak, éljenek és magyarokká válhassanak. Számos külföldinek Budapest a minden: romkocsmáival, zsidó negyedével, a maga történelmi levegőjével, befogadó liberalizmusával.

De térjünk vissza a méltóságra, az emberi tartásra, a gerincre. Volt még egy gyenge kísérlete – remélhetőleg az utolsó – a balliberális oldalnak, az MSZP–SZDSZ-nek a rendszerváltás után, hogy újra leszegényítse, kifossa a magyarokat, hazájukban idegenekké, földönfutóvá tegye őket. Az álbáloldalhoz fűződik a stratégiai ágazatok áron aluli eladása, az állam eladósítása, a feleltelen devizahitelezés és az energiaárak mértéktelen emelése. Csúdszélre juttatták az országot, de szerencsére ez a kísérletük is megbukott 2010-ben. Elért gazdasági eredményeink, történelmi önazonosságtudatunk ápolása – például a kettős állampolgárság, az új alkotmány a magyar hagyományokra épülve –, érdekeink határozott védelme külföldön és itthon, Európában is tiszteletet parancsol.

Azóta önbecsülésünk megnőtt, újra kezdünk hinni magunkban, hogy mi is meg tudjuk csinálni, amit a Nyugat. Talán még jobban is.

Stefka István – magyarhirlap.hu

Tisztelt olvasók! Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkkal" a **Flag Polgári Magazin** facebook oldalát, a következő címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájk számít, segíti a magazin működését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló